

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

หากกล่าวถึงเศรษฐกิจไทยภาพรวมตั้งแต่ช่วงปี 2563 ที่ผ่านมามีการปรับตัวลดลงร้อยละ 6.2 แต่เริ่มมีการขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 6.6 ในปี 2564 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.8 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และการลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ซึ่งการปรับตัวลดลงและการขยายตัวที่ชะลอเป็นผลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับในรายงาน “ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ทั้งปี 2564 และแนวโน้มปี 2565” กล่าวไว้ว่าแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2565 มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจากปี 2564 โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565 : 30) และหนึ่งในประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในปี 2565 ที่สำคัญคือ ด้านการส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดยมีการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ รวมถึงขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค เช่น โครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อมุ่งพัฒนากำลังแรงงานทักษะสูงเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565 : 1)

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) หรือ Eastern Economic Corridor ครอบคลุม 3 จังหวัดในภาคตะวันออก คือ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง เป็นการยกระดับตามนโยบาย Thailand 4.0 เพื่อช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและภาคบริการ บนฐานของเทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมโดยเน้นการพัฒนาใน 12 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ และอุตสาหกรรมการพัฒนาบุคลากรและการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, ออนไลน์, 2562) หนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยข้างต้นคือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อเป็นการรองรับจังหวัดระยองจึงได้มีแผนยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC เชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่พื้นที่โดยรอบทั้งทางทะเล ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและชุมชน เชิงสุขภาพ ศูนย์ประชุมนิทรรศการ และด้วยศักยภาพ

ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระยองที่มีความโดดเด่นด้านเมืองอุตสาหกรรมหลัก จึงถูกกำหนดให้เป็น BIZ City การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรม การสัมมนา ผสมผสานร่วมกันระหว่างเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากร วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต อาหารทะเล ผลไม้เมืองร้อน และมีสนามบินอุท๊ะเกาที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ ได้เป็นจำนวนมาก (สำนักงานแรงงานจังหวัดระยอง. 2563 : 14) ปัจจัยสถานะแวดล้อมที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยว กลุ่มรายได้ดีและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น คือ พฤติกรรม การใส่ใจสุขภาพ ภาวะสังคมสูงวัย แนวโน้มที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปนอกภูมิภาคเพิ่มขึ้น ทั้งด้านจำนวน และความถี่ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารรวมทั้งสังคมออนไลน์ ทำให้เข้าถึง และแลกเปลี่ยนข้อมูลได้สะดวกขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้ขยายเวลาอาศัยในประเทศ สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว สหภาพเมียนมาร์ และเวียดนาม) จีน กลุ่มอาเซียนระยะยาว กลุ่มเจ้าของเรือยอร์ช กัปตันและลูกเรือ ปัจจัยดังกล่าวเป็นโอกาสของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (สถาบันทรัพยากรเส้นทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2560 : ค)

จะเห็นได้ว่านอกจากนี้เศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากการฟื้นตัวของ ภาคบริการโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ อันเนื่องมาจากการผ่อนคลายมาตรการเพื่อเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของ การส่งออกสินค้าตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2565 : 30) และจากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2564) ได้นำเอาข้อมูลของภาครัฐที่สามารถเปิดเผยได้มาแสดงรายละเอียดของจำนวน นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยจำแนกรายปี โดยเป็นการแสดงผลรวมจำนวน นักท่องเที่ยวย้อนหลัง 5 ปี (2558 - 2563) จะพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ใน 5 ปีที่ผ่านมา มีจำนวน 183 ล้านคน โดยการจัดอันดับ 5 ประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด ดังนี้ อันดับ 1 ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ร้อยละ 52.96 อันดับ 2 มาเลเซีย ร้อยละ 20.64 อันดับ 3 เกาหลี ร้อยละ 9 อันดับ 4 ลาว ร้อยละ 8.81 และอันดับ 5 ญี่ปุ่น ร้อยละ 8.58 จะสังเกตได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญ และเตรียมความพร้อมในด้านแรงงานเพื่อรองรับอย่างยิ่ง

จากการศึกษาพบว่าสภาพปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาการท่องเที่ยวนั้น ยังขาดแคลน แรงงานและการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว บุคลากรยังขาดมาตรฐานและทักษะ โดยเฉพาะ ภาษาต่างประเทศ และหนึ่งในนั้นคือ ภาษาจีน (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก. 2561 : 10)

ในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์นั้นมีเป้าหมายในการพัฒนาคนในทุก ๆ มิตินอกจากจะเป็นพลเมืองที่ดีแล้วจะต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม (ราชกิจจานุเบกษา, 2561 : 9) สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางสำคัญให้กับสถานศึกษา หนึ่งในจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะและความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนในระดับพื้นฐานสามารถนำไปใช้ได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงออก การนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกัน ดีความ แสดงความคิดเห็นและนำเสนอความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 1 - 3) และด้วยสืบเนื่องจากนโยบายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จึงได้มีการประกาศแผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดระยอง RAYONG MARCO โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนระยองให้มีคุณภาพ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างเมืองระยองให้น่าอยู่ โดยมีสาระการเรียนรู้ 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การพัฒนาผู้นำ (Man Power) สาระที่ 2 ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Ancestor) สาระที่ 3 ทรัพยากร (Resource) สาระที่ 4 การจัดการถิ่นฐาน (City Planning) และสาระที่ 5 อาชีพ (Occupation) (ศึกษาธิการจังหวัดระยอง, ประกาศ, 2562) เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่เป็นที่ต้องการในกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย และการประกอบอาชีพในอนาคต ประกาศโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร”เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 หลักสูตรแผนการเรียน ได้แก่ หลักสูตรแผนการเรียนอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งการจัดหลักสูตรดังกล่าวดำเนินการสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และรองรับอุตสาหกรรม **มี**เป้าหมายตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการประกอบอาชีพ 12 อุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเกี่ยวกับประกอบอาชีพ 12 อุตสาหกรรม (โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”. ประกาศ, 2564)

ในขณะที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ต้องการแรงงานที่มีทักษะทางภาษาจีน แต่การเรียนการสอนภาษาจีนยังมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ โดยผลรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษาพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการเปิดสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว แม้สถานศึกษาจะมีระบบการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไปตามประเภทของสถานศึกษา แต่ผลการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 5) และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกของไทย พบว่า ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยภาพรวมเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนปลาย และ ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน โดยภาพรวมคือเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนต้นเท่านั้น (ธุมวดี สิริปัญญาธิ และคณะ, 2559 : 14)

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) (สมจิตร บุรีจันทร์, 2560 : 20) ได้กล่าวว่า แนวการสอนดังกล่าวเป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร จัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ที่มีบริบทค่อนข้างหลากหลาย คล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นเดียวกับ ยาวพร ศรีระชา (2561 : 25) ได้กล่าวถึงความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ จะสังเกตได้ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษา (Use) มากกว่าการมุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษา (Usage) และยังให้ความสำคัญในเรื่องของความคล่องแคล่ว (Fluency) ตลอดจนความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557 : 37 - 41) จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ตามกระบวนการ และใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จากงานวิจัยของ

จิราพร ทวนไกรพล (2560 : 45) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 87.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 สอดคล้องกับ นฤมล โกพล (2562 : 107) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หลังจากเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า การฟังและทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65.82 อีกทั้งงานวิจัยของ เพ็ญพิศุทธิ์ ภิญ โญศักดิ์ (2561 : 139) ยังได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเปรียบเทียบกับการสอน ตามปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และงานวิจัยของ เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562 : 102) เรื่องการพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ ซึ่งพบว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น จะเห็นได้ว่าแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้

ปัญหาที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีนอีกประการหนึ่งคือ ทศนคติต่อภาษาจีน และ พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัญหาในทุกสถานศึกษา สาเหตุหลักของปัญหาคือ มีความคิดว่าภาษาจีนยากเกินไป ไม่มีเป้าหมายในการเรียนภาษาจีน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญ ของภาษาจีน เป็นผลให้ไม่กระตือรือร้นในการเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2559 : 124) สื่อโมชันกราฟิก เป็นสื่อเคลื่อนไหวหนึ่งที่มีความน่าสนใจ และยังสามารถนำมาสร้าง แรงจูงใจได้ดี เป็นการนำตัวอักษรหรือข้อความสอดแทรกในงานโมชันกราฟิก และมีการเพิ่ม ลูกเล่นต่าง ๆ ที่สามารถสร้างจินตนาการ สร้างแรงจูงใจในการเรียน (เบญจวรรณ จุปะมะตัง และธวัชชัย สหพงษ์. 2560 : 2) ทั้งภาพ สี เสียงและการเคลื่อนไหวเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ สื่อโมชันกราฟิกนั้น สามารถดึงดูดความสนใจและยังสื่อความหมายได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ โดยผลการวิจัยการศึกษาแนวทาง วิธีการในการออกแบบ สื่อโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถ ในการเรียนรู้ในด้านการออกแบบ รายงานว่าให้เลือกใช้ภาพที่สามารถส่งเสริมการบอกความหมาย และทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจง่ายขึ้น สีสันของภาพที่ปรากฏจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ทำให้งานน่าสนใจ เป้าหมายของการใช้สื่อโมชันกราฟิกนั้นคือทำให้ผู้เรียน ไม่เบื่อ เกิดความน่าสนใจอยากติดตามเนื้อหาตั้งแต่ต้นจนจบ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี ตลอดจนทบทวน

และในด้านการประเมิน รายงานว่าสื่อโมชันกราฟิกที่ดีจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อยอดความรู้เดิมได้ (ทักษิณา สุขพัทธี. 2560 : 264 - 265) ซึ่งความเห็นเกี่ยวกับการใช้รูปภาพสอดคล้องกับ ลี-ซิง (Li-shing. 1981 : 65) ที่กล่าวว่ารูปภาพเป็นองค์ประกอบที่สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ สอนให้รู้ความหมายและยังสามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของสิ่งที่ต้องการสื่อได้อย่างชัดเจน ด้วย และเมื่อได้เห็นภาพหรือสีสันทันจะทำให้เกิดการจดจำ มีส่วนช่วย ในการพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนต่อไปได้ นอกจากนี้ใช้ในการสอนคำศัพท์แล้วนั้น ยังสามารถใช้รูปภาพเพื่อจัดการเรียน การสอนการสนทนาได้อีกด้วย และ โรโซวา (Rosova. 2007 : 43) ยังพบว่า การนำเพลงมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นผ่านการพิสูจน์มาแล้วว่าเพลงสามารถช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้ เปิดโอกาสให้ฝึกทักษะการฟัง และยังเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น ซึ่งเพลง และเสียงต่าง ๆ นั้นเป็นองค์ประกอบที่อยู่ในโมชันกราฟิกด้วย

ในวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีน เป็นการพัฒนาสื่อ ให้ออกมาในรูปแบบ โมชันกราฟิกและใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เพื่อดึงดูดความสนใจจากภาพและเสียง โดยรูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549 : 32 - 33) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญ ต่อการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยธีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563 : 48) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของเขาวพร ศรีระยา (2561 : 85) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมด้านไวยากรณ์ การออกเสียง คำศัพท์ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ทักษะการสื่อสารนั้นเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และหากผู้เรียนบรรลุ วัตถุประสงค์นี้ได้นั้นจะเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

โรงเรียนแกลง“วิทยสถาวร” จังหวัดระยอง เป็นหนึ่งในสมาชิกเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) และเปิดหลักสูตรแผนการเรียนภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งมุ่งพัฒนานักเรียนให้พร้อมสู่ตลาดแรงงาน ในกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาจีน โดยในวิจัยเล่มนี้ มุ่งเน้นด้านการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเป้าหมายในการพัฒนาสื่อและกิจกรรมในการสอนที่น่าสนใจ เพื่อให้เข้ามามีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะเมื่อนักเรียนมีทักษะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการได้นั้น จะส่งผลให้มีโอกาสในการได้งานที่มีรายได้สูง ทำงานใกล้บ้าน เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไปนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ประโยชน์ของการวิจัย

ได้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับอุดมศึกษา และเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีทักษะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทำให้ได้แรงงานที่ดี มีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนในรายวิชาภาษาจีนหรือในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป สำหรับครู โรงเรียน ที่สนใจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ที่มีเรียนในรายวิชาภาษาจีน จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 928 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 จำนวน 38 คน แผนการเรียนภาษา-จีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาจีน

2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาในรายวิชาเสริมทักษะภาษาจีน 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน จำแนกเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 8 ตอน ดังนี้

เรื่องที่ 1 职业 (อาชีพ)

ตอนที่ 1 直播带货 (การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด)

ตอนที่ 2 理想的工作 (อาชีพในฝัน)

เรื่องที่ 2 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

ตอนที่ 3 个人简历 (ประวัติส่วนตัว)

เรื่องที่ 3 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

ตอนที่ 4 就业形势 (สถานการณ์การจ้างงาน)

ตอนที่ 5 员工福利 (สวัสดิการ)

ตอนที่ 6 招聘广告 (ประกาศรับสมัครงาน)

เรื่องที่ 4 面试 (สัมภาษณ์)

ตอนที่ 7 面试的技巧 (เทคนิคสัมภาษณ์งาน)

ตอนที่ 8 常见面试问题 (คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์)

ระยะเวลาในการทำวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยไม่รวมการสอบก่อนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

สื่อโมชันกราฟิก หมายถึง การนำเอาข้อมูลมาสรุปสร้างภาพกราฟิกให้มีการเคลื่อนไหวได้ในหลากหลายมิติ เป็นการผสมผสานกันระหว่างงานออกแบบกับข้อความ ภาพ การเคลื่อนไหว และเสียง โดยนิยมใช้กับเรื่องราวที่มีข้อมูลเยอะ เข้าใจยาก ให้ออกมาในรูปแบบที่สนุกและเข้าใจง่ายมากขึ้น ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาสื่อโมชันกราฟิกขึ้นทั้งหมด 8 ตอน ดังนี้ 1) การขายสินค้าแบบถ่ายทอดสด 2) อาชีพในฝัน 3) ประวัติส่วนตัว 4) สถานการณ์การจ้างงาน 5) สวัสดิการ 6) ประกาศรับสมัครงาน 7) เทคนิคสัมภาษณ์งาน และ 8) คำถามที่พบบ่อยในการสัมภาษณ์

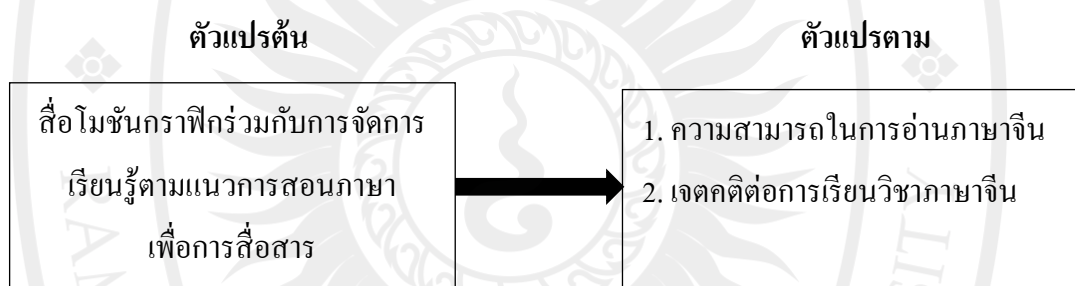
การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์มีบริบทหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษามากกว่ามุ่งเน้นกฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) 2) ขั้นการนำเสนอ (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) และ 5) ขั้นสรุป (Wrap Up)

ความสามารถในการอ่านภาษาจีน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ผ่านการแปลความหมายตัวอักษร ข้อความหรือสัญลักษณ์ทำความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความและเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านจากความรู้ประสบการณ์เดิมจะส่วนช่วยให้ผู้อ่านตีความและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน จำแนกการอ่านตามจุดมุ่งหมายได้อีก เช่น ตำราเรียน การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านแบบวิจารณ์และการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ ซึ่งในวิจัยเล่มนี้เน้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ เน้นการจับประเด็นสำคัญได้ สามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น ความหมายที่มีสาระคลุมข้อความในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ซึ่งวัดความเข้าใจตัวอักษร คำศัพท์ต่าง ๆ การตีความจากการอ่านไปจนถึงการอ่านและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ผ่านการทดสอบโดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีนรูปแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก การเห็นความสำคัญ ของวิชาภาษาจีน ท่าทีหรือพฤติกรรมของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนวิชาภาษาจีน จนเกิดการแสดง พฤติกรรมออกมาซึ่งมีทั้งทางบวกหรือลบ ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ โดยเจตคติสามารถ วัดได้โดยการศึกษาพฤติกรรม หรือวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นที่มีต่อวิชาภาษาจีน ซึ่งวัด จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนจำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ ข้ออยู่ในแบบวัดเจตคติมาเรียบเรียง

นักเรียน หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/8 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 38 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อโมชันกราฟิกร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน มีความสามารถในการอ่านภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน